

PREMIUM

Jeugdvoetbal bleek de redding te zijn voor Whesley Bauwens (38). © Photonews

“Voetbal houdt me op het rechte pad”: Wesley (38) zat acht jaar in gevangenis en geeft nu met enkelband training aan jonge voetballertjes

Acht jaar lang zat Whesley (38) al in de gevangenis. Ondertussen is hij een maand vrij met een enkelband. Hij gaat nu werken en geeft 's avonds twee keer per week... voetbaltraining. Aan jongens en meisjes van zo'n twaalf jaar oud. De trainerscursus maakt namelijk deel uit van zijn reïntegratie. “Vroeger rookte ik joints toen ik me thuis verveelde. Nu bereid ik mijn trainingen voor.”

Tim Lescrauwaet 07-05-22, 19:03 Laatste update: 19:24

Hij blaast op zijn fluitje alsof hij nooit anders deed. Hij gesticuleert en geeft zijn spelers de hele tijd instructies. Hij speelt zelfs een oefenpartijtje met zijn elfjarige spelertjes mee en werkt zich letterlijk in het zweet. Zijn brede glimlach verdwijnt de hele training lang niet van zijn gezicht. Whesley Bauwens (38) is duidelijk in zijn sas op het voetbalveld van het Oost-Vlaamse Svelta Melsele. Hij heeft dan ook alles van een “gewone” enthousiaste jeugdvoetbaltrainer. Het enige verschil: de enkelband rond zijn been. Mooi weggestopt onder een hoge voetbalkous.

Whesley is dan ook een crimineel, vrij onder elektronisch toezicht. Hij kreeg in totaal een gevangenisstraf van iets meer dan veertien jaar. De dertiger is niet groot - hij steekt amper boven zijn jonge spelertjes uit - maar met zijn brede borstkas is hij niet bepaald een doetje. Dat bevestigt zijn strafregister dan ook: hij werd maar liefst 37 keer door een politierechter veroordeeld. Daarnaast pleegde hij twee gewapende overvallen en één gijzeling. Jaren later blikt Whesley daar open op terug. “Ik ben uiteraard niet trots op wat ik heb gedaan”, zegt hij. “Ik heb domme fouten gemaakt. Ik verdiende mijn straffen en zal die ook dragen.”

Whesley Bauwens (38) op het trainingsveld. © Photonews

Project bedacht door ex-Rode Duivel

Dat deed hij al acht jaar tussen gevangismuren. En het is daar dat Whesley voor het eerst van een nieuw voetbalproject hoorde. En dat werd bedacht door ex-Rode Duivel Thomas Chatelle. Hij zag met eigen ogen hoe belangrijk voetbal binnen de gevangismuren is. “Als voormalig profvoetballer ging ik geregeld een wedstrijd spelen tegen gedetineerden”, zegt hij. “In de gevangenis zijn veel mannen gepassioneerd door voetbal. En dat zette me aan het denken. Voetbal verbindt als geen enkele andere sport. En volgens mij verdient iedereen een tweede kans. Daarom leek het me leuk om gedetineerden op te leiden als jeugdtrainer en hen op die manier een doel buiten de gevangismuren te geven.”

Ex-Rode Duivel Thomas Chatelle is de bezieler van het project. © Photonews

Zestien gedetineerden in Beveren

In de gevangenis van Beveren proberen op dit moment zo'n zestien gedetineerden dan ook hun UEFA D-diploma te halen. En zij werden zorgvuldig geselecteerd. Zo werden gedetineerden die feiten pleegden waarbij kinderen betrokken waren logischerwijs niet toegelaten.

Whesley was meteen wild van het project en gaf zichzelf op. “Ik ben een echte voetbalfan. Al jaren supporter ik voor Den Antwerp. En ik heb zelf ook gevoetbald. Nooit echt op een hoog niveau. Maar dat hoeft niet om een goeie trainer te worden. Ik doe dit voor mezelf, maar net zo goed voor al die spelertjes. Het is geweldig om de theorie nu ook in de praktijk om te kunnen zetten.”

Whesley Bauwens (38) op het oefenterrein. © Photonews

En die theorie kregen de toekomstige jeugdtrainers binnen de gevangenis muren van mensen van Voetbal Vlaanderen. De trainingen zelf geven sommigen nu wel degelijk bij échte voetbalploegen. Zo geeft Whesley op woensdag en vrijdag anderhalf uur lang training aan zijn spelertjes. “Ik heb ondertussen ook al een wedstrijd gedaan. En gewonnen”, zegt hij trots. “Het is geweldig om met die kinderen bezig te zijn. Ik kan eigenlijk niet beschrijven wat dat voor mij betekent (slikt).”

“Geen tegenkanting van ouders”

De spelertjes in kwestie weten dat trainer Whesley in de gevangenis zat. Daar werden alle ouders ook op voorhand van op de hoogte gebracht. Maar niemand maakte daar een probleem van. “Wij hebben niet getwijfeld toen ons de vraag

werd gesteld”, zegt Tom De Keersmaecker, de begeleider van Whesley. “Maar uiteraard hebben we eerst de goedkeuring van de ouders gevraagd. We hadden misschien wel op wat tegenkanting gerekend. We moeten daar eerlijk in zijn: het is niet evident om je kind door een gedetineerde te laten begeleiden. Maar die kwam er op geen enkel moment. En ondertussen bewees Whesley al dat dat helemaal terecht was.”

Whesley zelf vertelde zijn spelertjes ook meteen over zijn leven binnen de gevangenis. Maar zij spraken hem er na die eerste training nooit meer over aan. “Dat is het mooie aan kinderen. Zij willen gewoon voetballen en maken daar geen problemen van. Net zoals iedereen hier eigenlijk. En dat betekent voor mij enorm veel.”

Whesley Bauwens (38) tussen zijn spelertjes. © Photonews

De dertiger gaat overdag werken en mag zijn woning 's avonds verlaten om zijn trainingen te gaan geven. Maar diezelfde trainingen houden hem ook op andere dagen op het rechte pad. “Voorheen zat ik thuis weed te roken op dode momenten. En dan ging het verkeerd. Maar sinds ik jeugdtrainer werd, heb ik geen drugs meer aangeraakt. Ik steek heel wat tijd in het voetbal en dat heeft een

heel positieve invloed op mijn leven buiten de gevangismuren. Ik voel me nuttig en gewaardeerd. En geloof me: het is lang geleden dat ik me zo voelde.”

Binnenkort is Whesley’s stage voorbij en zal hij zijn UEFA D-diploma officieel overhandigd krijgen. “Ik hoop uit de grond van mijn hart dat ik hier kan blijven. Het is een heel eind van mijn huidige woonplaats. Maar die kinderen en de mensen van de club hebben mijn hart gestolen. Ik heb écht het gevoel dat het voetbal mij een tweede kans heeft gegeven. En dat dit de start van mijn nieuwe leven is.”

Whesley Bauwens krijgt zijn lach niet van zijn gezicht. © Photonews